

**Al 6 lea Protocol aditional la Acordul general privind privilegiile si imunitatile
Consiliului Europei
Strasbourg, 5 martie 1996**

[1]

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului protocol, luand in considerare Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, semnata la Roma la 4 noiembrie 1950, denumita in continuare conventie, avand in vedere Protocolul nr. 11 la conventie, cu privire la restructurarea mecanismului de control stabilit de conventie, semnat la Strasbourg la 11 mai 1994, denumit in continuare Protocolul nr. 11 la conventie, care stabileste o Curte Europeana Permanenta a Drepturilor Omului, denumita in continuare Curtea, care inlocuieste Comisia si Curtea Europeana a Drepturilor Omului, avand in vedere si art. 51 din conventie, care specifica faptul ca judecatorii se bucura, in timpul exercitarii functiilor lor, de privilegiile si imunitatile prevazute la art. 40 din Statutul Consiliului Europei si in acordurile incheiate conform acestui articol, reamintind Acordul general privind privilegiile si imunitatile Consiliului Europei, semnat la Paris la 2 septembrie 1949, denumit in continuare acordul general, si protocoalele sale nr. 2, 4 si 5, considerand ca un nou protocol la acordul general este oportun pentru a acorda privilegii si imunitati judecatorilor Curtii, au convenit cele ce urmeaza:

ART. 1

In afara privilegiilor si imunitatilor prevazute la art. 18 din acordul general, judecatorii se bucura, atat personal, cat si in privinta sotilor (sotilor) si copiilor lor minori, de privilegiile, imunitatile, scutirile si facilitatile acordate, conform dreptului international, trimisilor diplomatici.

ART. 2

In scopul aplicarii prezentului protocol, termenul judecatori desemneaza atat judecatorii alesi conform art. 22 din conventie, cat si orice alt judecator desemnat ad-hoc de un stat interesat, in baza art. 27 paragraful 2 din conventie.

ART. 3

Pentru a asigura judecatorilor o deplina libertate de exprimare si o totala independenta in indeplinirea functiilor lor, imunitatea de jurisdicție, in ceea ce priveste cuvintele, inscrisurile sau actele emise in exercitarea functiilor lor, va continua sa le fie acordata chiar si dupa incheierea mandatului lor.

ART. 4

Privilegiile si imunitatile sunt acordate judecatorilor nu in interes personal, ci in vederea asigurarii exercitarii in totala independenta a functiilor lor. Curtea, reunita in sedinta plenara, este singura care are calitatea de a pronunta ridicarea imunitatilor; ea are nu numai dreptul, ci si datoria de a ridica imunitatea unui judecator in toate cazurile in care, dupa parerea sa, pastrarea imunitatii ar impiedica realizarea justitiei si in care imunitatea poate fi ridicata fara a prejudicia scopul pentru care a fost acordata.

ART. 5

1. Dispozitiile art. 1, 3 si 4 din prezentul protocol se aplica grefierului Curtii si unui grefier adjunct, atunci cand indeplineste functia de grefier si acest lucru a fost notificat oficial statelor-parti la conventie.

2. Dispozitiile art. 3 din prezentul protocol si ale art. 18 din acordul general se aplica unui grefier adjunct al curtii.

3. Privilegiile si imunitatile prevazute la paragrafele 1 si 2 din prezentul articol sunt acordate grefierului si unui grefier adjunct nu in interes personal, ci in vederea bunei exercitari a functiilor lor. Curtea, intrunita in sedinta plenara, este singura care are calitatea de a pronunta ridicarea imunitatii grefierului sau si a unui grefier adjunct; ea are nu numai dreptul, ci si datoria de a ridica aceasta imunitate in toate cazurile in care, dupa parerea sa, pastrarea imunitatii ar impiedica realizarea justitiei si in care imunitatea poate fi ridicata fara a prejudicia scopul pentru care a fost acordata.

4. Secretarul general al Consiliului Europei este competent sa pronunte, cu acordul Presedintelui Curtii, ridicarea imunitatii celorlalti membri ai grefei, in conformitate cu dispozitiile art. 19 din acordul general si tinand seama, in mod corespunzator, de consideratiile cuprinse in paragraful 3.

ART. 6

1. Documentele si actele Curtii, ale judecatorilor si ale grefei, in masura in care se refera la activitatea Curtii, sunt inviolabile.

2. Corespondenta oficiala, precum si celelalte comunicari oficiale ale Curtii, ale judecatorilor si ale grefei nu pot fi retinute sau cenzurate.

ART. 7

1. Prezentul protocol este deschis spre semnare de catre statele membre ale Consiliului Europei semnatare ale acordului general, care isi pot exprima consimtamantul de a fi legate prin:

a) semnare fara rezerva ratificarii, acceptarii sau aprobarii; sau

b) semnare sub rezerva ratificarii, acceptarii sau aprobarii, urmata de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse pe langa secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 8

1. Prezentul protocol va intra in vigoare in prima zi a lunii care urmeaza dupa expirarea unei perioade de o luna de la data la care trei parti la acordul general isi vor fi exprimat consimtamantul de a fi legate prin protocol, conform dispozitiilor art. 7, daca la aceasta data Protocolul nr. 11 la conventie a intrat in vigoare, sau, in caz contrar, la data intrarii in vigoare a Protocolului nr. 11 la conventie.

2. Pentru orice stat-parte la acordul general care va semna ulterior acest protocol fara rezerva ratificarii, acceptarii sau aprobarii sau il va ratifica, accepta sau aproba, prezentul protocol va intra in vigoare la o luna de la data semnarii sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ART. 9

1. Orice stat poate sa declare, in momentul semnarii fara rezerva ratificarii sau in orice alt moment ulterior, printr-o notificare adresata secretarului general al Consiliului Europei, ca prezentul protocol va fi aplicat tuturor teritoriilor sau numai unui anumit

teritoriu ale carui relatii internationale le asigura si unde se aplica conventia si protocoalele sale.

2. Protocolul va fi aplicat teritoriului sau teritoriilor desemnate in notificare, incepand cu a 30-a zi de la data la care secretarul general al Consiliului Europei va fi primit aceasta notificare.

3. Orice declaratie facuta in baza paragrafului 1 va putea fi retrasa sau modificata, in ceea ce priveste orice teritoriu desemnat in aceasta declaratie, printr-o notificare adresata secretarului general. Retragera sau modificarea va intra in vigoare in prima zi a lunii care urmeaza expirarii unei perioade de o luna de la data primirii notificarii de catre secretarul general.

ART. 10

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricarui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare;
- c) orice data de intrare in vigoare a prezentului protocol, conform art. 8 si 9;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare avand legatura cu prezentul protocol.

Drept care, subsemnatii, deplin imputerniciti in acest scop, au semnat prezentul protocol.

Intocmit la Strasbourg la 5 martie 1996, in limbile franceza si engleza, ambele texte fiind egal autentice, intr-un singur exemplar care va fi depus in arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite o copie certificata conforma fiecarui stat membru al Consiliului Europei.

[1] Ratificat de Romania prin legea nr. 6 din 8 ianuarie 1999, publicata in Monitorul Oficial nr. 9 din 18 ianuarie 1999.

ARTICOLUL 18

Oficialii Consiliului Europei:

a) se bucură de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de ei, inclusiv cuvântul și înscrisurile, în calitate lor oficială și în limitele atribuțiilor lor;

b) sunt scutiți de orice impozite pe retribuiți și venituri primite de la Consiliul Europei;

c) nu sunt supuși nici ei, nici soțiile și nici membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor care limitează imigrarea și formalităților de înregistrare a străinilor;

d) se bucură, în ceea ce privește înlesnirile de schimb valutar, de aceleași privilegii ca și funcționarii de rang comparabil aparținând misiunilor diplomatice acreditate pe lângă guvernul respectiv;

e) se bucură, împreună cu soțiile și membrii de familie aflați în întreținerea lor, de aceleași înlesniri de repatriere în caz de criză internațională ca și reprezentanții diplomați;

f) se bucură de dreptul de a importa, cu scutire de taxe vamale, mobilierul și efectele lor, cu prilejul intrării în funcție în țara respectivă, și de a le reexporta, cu scutire de taxe vamale, spre țara lor de domiciliu, la încetarea funcțiilor.

ARTICOLUL 19

Privilegiile, imunitățile și înlesnirile sunt acordate oficialilor în interesul consiliului și nu în avantajul lor personal. Secretarul general poate și trebuie să ridice imunitatea acordată unui oficial în toate cazurile în care, după părerea sa, această imunitate ar împiedica exercitarea normală a unei acțiuni în justiție și ar putea fi ridicată fără ca această măsură să prejudicieze interesele consiliului. Față de Secretarul general și de Secretarul general adjunct, Comitetul Miniștrilor are calitatea să pronunțe ridicarea imunităților.

TITLUL VII

ACORDURI COMPLEMENTARE

ARTICOLUL 20

Consiliul va putea încheia cu unul sau mai mulți membri acorduri complementare modificând, cu privire la acest membru sau la acești membri, prevederile prezentului Acord general.

TITLUL VIII

DIFERENDE

ARTICOLUL 21

Orice diferend între consiliu și particulari în legătură cu servicii, lucrări sau tranzacții imobiliare, efectuate în contul consiliului, este supus unui arbitraj administrativ ale cărui modalități se stabilesc prin hotărâre a secretarului general, aprobată de Comitetul Miniștrilor.

**Decretul nr. 566/1968 pentru ratificarea Convenției cu privire la relațiile
diplomatice, Viena, 18 aprilie 1961**
publicată în B.Of. nr. 89/8.07.1968

ART. 1

Se ratifică Convenția cu privire la relațiile diplomatice, încheiată la Viena la 18 aprilie 1961.

ART. 2

La depunerea instrumentului de ratificare a convenției menționate la art. 1 se va face o declarație cu următorul conținut:

"Prevederile articolelor 48 și 50 din Convenția cu privire la relațiile diplomatice, încheiată la Viena la 18 aprilie 1961, nu sînt în concordanță cu principiul potrivit căruia toate statele au dreptul de a deveni parte la tratatele multilaterale care reglementează probleme de interes general".

CONVENȚIA DE LA VIENA
cu privire la relațiile diplomatice

Statele părți la prezenta convenție,
amintind că, dintr-o epocă îndepărtată, popoarele tuturor țărilor recunosc statutul agenților diplomatici,

conștiente de scopurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite privind egalitatea suverană a statelor, menținerea păcii și a securității internaționale și dezvoltarea de relații prietenești între națiuni,

convinse că o convenție internațională cu privire la relațiile, privilegiile și imunitățile diplomatice ar contribui la favorizarea relațiilor de prietenie între țări, oricare ar fi diversitatea regimurilor lor constituționale și sociale,

convinse că scopul acestor privilegii și imunități este nu de a crea avantaje unor indivizi, ci de a asigura îndeplinirea eficace a funcțiilor misiunilor diplomatice ca organe de reprezentare a statelor,

afirmînd că regulile dreptului internațional cutumiar trebuie să continue a guverna materiile care n-au fost reglementate în mod expres în dispozițiile prezentei convenții,

au convenit asupra celor ce urmează:

ART. 1

În sensul prezentei convenții, următoarele expresii se înțeleg așa cum se precizează mai jos:

a) prin expresia "șef de misiune" se înțelege persoana însărcinată de statul acreditant să acționeze în această calitate;

b) prin expresia "membrii misiunii" se înțelege șeful misiunii și membrii personalului misiunii;

c) prin expresia "membrii personalului misiunii" se înțelege membrii personalului diplomatic, ai personalului administrativ și tehnic și ai personalului de serviciu al misiunii;

d) prin expresia "membrii personalului diplomatic" se înțelege membrii personalului misiunii care au calitatea de diplomați;

4. Coletele care compun valiza diplomatică trebuie să poarte semne exterioare vizibile ale caracterului lor și nu pot cuprinde decât documente diplomatice sau obiecte de uz oficial.

5. Curierul diplomatic, care trebuie să fie purtător al unui document oficial ce atestă calitatea sa și precizează numărul de colete care constituie valiza diplomatică, este ocrotit în exercitarea funcțiilor sale de statul acreditat. El se bucură de inviolabilitatea persoanei sale și nu poate fi supus nici unei forme de arestare sau de detențiune.

6. Statul acreditant sau misiunea poate numi curieri diplomatici ad-hoc. În acest caz, dispozițiile paragrafului 5 al prezentului articol vor fi de asemenea aplicabile, sub rezerva că imunitățile pe care le menționează vor înceta să se aplice de îndată ce curierul a remis destinatarului valiza diplomatică pe care o are în grijă.

7. Valiza diplomatică poate fi încredințată comandantului unei aeronave comerciale care trebuie să aterizeze la un punct de intrare autorizat. Acest comandant trebuie să fie purtătorul unui document oficial care să indice numărul coletelor ce constituie valiza, dar el nu este considerat ca un curier diplomatic. Misiunea poate trimite pe unul din membrii săi să ia în posesie în mod direct și liber valiza diplomatică din mâinile comandantului aeronavei.

ART. 28

Drepturile și taxele percepute de către misiune pentru acte oficiale sînt scutite de orice impozite și taxe.

ART. 29

Persoana agentului diplomatic este inviolabilă. El nu poate fi supus nici unei forme de arestare sau detențiune. Statul acreditat îl tratează cu respectul care i se cuvine și ia toate măsurile corespunzătoare pentru a împiedica orice atingere adusă persoanei, libertății și demnității sale.

ART. 30

1. Locuința particulară a agentului diplomatic se bucură de aceeași inviolabilitate și de aceeași ocrotire ca și localurile misiunii.

2. Documentele sale, corespondența sa și, sub rezerva paragrafului 3 al articolului 31, bunurile sale se bucură de asemenea de inviolabilitate.

ART. 31

1. Agentul diplomatic se bucură de imunitatea de jurisdicție penală a statului acreditat. El se bucură, de asemenea, de imunitatea de jurisdicție civilă și administrativă a acestuia, dacă nu este vorba:

a) de o acțiune reală privind un imobil particular situat pe teritoriul statului acreditat, afară numai dacă agentul diplomatic nu-l posedă în contul statului acreditant pentru realizarea scopurilor misiunii;

b) de o acțiune privind o succesiune, în care agentul diplomatic figurează ca executor testamentar, administrator, moștenitor sau legatar nu în numele statului acreditant, ci cu titlu particular;

c) de o acțiune privind o activitate profesională sau comercială, oricare ar fi ea, exercitată de agentul diplomatic în statul acreditat în afara funcțiilor sale oficiale.

2. Agentul diplomatic nu este obligat să depună mărturie.

3. Nu poate fi luată nici o măsură de executare față de agentul diplomatic, în afară de cazurile prevăzute la alineatele a, b și c de la paragraful 1 din prezentul articol, și numai

dacă executarea poate avea loc fără a se aduce o atingere inviolabilității persoanei sale sau a locuinței sale.

4. Imunitatea de jurisdicție a agentului diplomatic în statul acreditat nu poate scuti pe acest agent de jurisdicția statului acreditant.

ART. 32

1. Statul acreditant poate renunța la imunitatea de jurisdicție a agenților diplomatici și a persoanelor care beneficiază de imunitate în baza articolului 37.

2. Renunțarea trebuie să fie întotdeauna expresă.

3. Dacă un agent diplomatic sau o persoană care beneficiază de imunitate de jurisdicție în baza articolului 37 intenționează o acțiune, el nu mai poate invoca imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională direct legată de cererea principală.

4. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru o acțiune civilă sau administrativă nu este considerată ca implicând renunțarea la imunitatea privind măsurile de executare a hotărârii, pentru care este necesară o renunțare distinctă.

ART. 33

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3 al prezentului articol, agentul diplomatic este, în ce privește serviciile prestate statului acreditant, scutit de dispozițiile cu privire la asigurările sociale în vigoare în statul acreditat.

2. Scutirea prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol se aplică și oamenilor de serviciu particulari care sînt în serviciul exclusiv al agentului diplomatic, cu condiția;

a) ca ei să nu fie cetățeni ai statului acreditat sau să nu aibă în acesta reședința lor permanentă; și

b) ca ei să fie supuși dispozițiilor cu privire la asigurările sociale în vigoare în statul acreditat sau într-un al treilea stat.

3. Agentul diplomatic care are în serviciul său persoane cărora nu li se aplică scutirea prevăzută la paragraful 2 din prezentul articol trebuie să respecte obligațiile pe care dispozițiile statului acreditat cu privire la asigurările sociale le impun celui care angajează.

4. Scutirea prevăzută la paragrafele 1 și 2 din prezentul articol nu exclude participarea voluntară la regimul asigurărilor sociale al statului acreditat în măsura în care este admisă de acest stat.

5. Dispozițiile prezentului articol nu afectează acordurile bilaterale sau multilaterale referitoare la asigurările sociale care au fost încheiate anterior și nu împiedică încheierea ulterioară a unor asemenea acorduri.

ART. 34

Agentul diplomatic este scutit de orice impozite și taxe, personale sau reale, naționale, regionale sau comunale cu excepția:

a) impozitelor indirecte care prin natura lor sînt în mod normal încorporate în prețurile mărfurilor sau ale serviciilor;

b) impozitelor și taxelor asupra bunurilor imobile particulare situate pe teritoriul statului acreditat, afară numai dacă agentul diplomatic le posedă în contul statului acreditant, pentru realizarea scopurilor misiunii;

c) drepturilor de succesiune percepute de statul acreditat, sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4 din articolul 39;

d) impozitelor și taxelor pe veniturile particulare care-și au sursa în statul acreditar și a impozitelor pe capital prelevate asupra investițiilor efectuate în întreprinderi comerciale situate în statul acreditar;

e) impozitelor și taxelor percepute ca remunerație pentru servicii particulare prestate;

f) drepturilor de înregistrare, grefă, ipotecă și de timbru în ce privește bunurile imobiliare, sub rezerva dispozițiilor articolului 23.

ART. 35

Statul acreditar trebuie să scutească pe agenții diplomatici de orice prestație personală, de orice serviciu public, indiferent de natura sa, și de sarcinile militare ca rechiziții, contribuții și încartiruii militare.

ART. 36

1. Potrivit dispozițiilor legale și regulamentare pe care le poate adopta, statul acreditar acordă intrarea și scutirea de plata drepturilor de vamă, taxelor și altor drepturi conexe, altele decât cheltuielile de depozitare, de transport și cheltuielile aferente unor servicii similare, pentru:

a) obiectele destinate uzului oficial al misiunii;

b) obiectele destinate uzului personal al agentului diplomatic sau al membrilor familiei sale, care fac parte din gospodăria sa, inclusiv efectele destinate instalării sale.

2. Agentul diplomatic este scutit de controlul bagajului său personal, afară de cazul că ar exista motive serioase să se creadă că acesta conține obiecte care nu beneficiază de scutirile menționate la paragraful 1 din prezentul articol, sau obiecte al căror import sau export este interzis de legislația sau supus regulamentelor de carantină ale statului acreditar. În asemenea caz, controlul nu trebuie să se facă decât în prezența agentului diplomatic sau a reprezentantului său autorizat.

ART. 37

1. Membrii familiei agentului diplomatic care fac parte din gospodăria sa beneficiază de privilegiile și imunitățile menționate în articolele 29 - 36, cu condiția să nu fie cetățeni ai statului acreditar.

2. Membrii personalului administrativ și tehnic al misiunii, precum și membrii familiilor lor care fac parte din gospodăriile lor respective, beneficiază, dacă nu sînt cetățeni ai statului acreditar sau dacă nu au în acest stat reședința lor permanentă, de privilegiile și imunitățile menționate în articolele 29 - 35, dar imunitatea de jurisdicție civilă și administrativă a statului acreditar menționată la paragraful 1 al articolului 31 nu se aplică actelor îndeplinite în afara exercitării funcțiilor lor. Ei beneficiază de asemenea de privilegiile menționate la paragraful 1 al articolului 36 în ceea ce privește obiectele importate cu ocazia primei lor instalări.

3. Membrii personalului de serviciu al misiunii care nu sînt cetățeni ai statului acreditar sau nu-și au în acesta reședința permanentă beneficiază de imunitate pentru actele îndeplinite în exercițiul funcțiilor lor și de scutirea de impozite și taxe pe salariile pe care le primesc pentru serviciile lor, precum și de scutirea prevăzută la articolul 33.

4. Oamenii de serviciu particulari ai membrilor misiunii, care nu sînt cetățeni ai statului acreditar și nu-și au în acesta reședința lor permanentă, sînt scutiți de impozite și taxe pe salariile pe care le primesc pentru serviciile lor. În toate celelalte privințe, ei nu beneficiază de privilegii și imunități decât în măsura admisă de statul acreditar. Totuși, statul acreditar trebuie să-și exercite jurisdicția asupra acestor persoane în așa fel încît să nu stînjenească în mod excesiv îndeplinirea funcțiilor misiunii.

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

amendată de Protocoalele nr. 11 și 14

Însoțită de Protocolul adițional și
de Protocoalele nr. 4, 6, 7, 12 și 13

Romanian version/Version roumaine
Traducere

Textul Convenției este prezentat așa cum a fost amendat în conformitate cu dispozițiile Protocolului nr. 14 (STE nr. 194) începând cu intrarea acestuia în vigoare la data de 1 iunie 2010.

Textul Convenției fusese amendat anterior în conformitate cu dispozițiile Protocolului nr. 3 (STE nr. 45), intrat în vigoare la 21 septembrie 1970, ale Protocolului nr. 5 (STE nr. 55), intrat în vigoare la 20 decembrie 1971 și ale Protocolului nr. 8 (STE nr. 118), intrat în vigoare la 1 ianuarie 1990. Textul Convenției conținea în plus textul Protocolului nr. 2 (STE nr. 44) care, potrivit art 5 § 3, făcuse parte integrantă din Convenție de la intrarea sa în vigoare la data de 21 septembrie 1970. Toate dispozițiile amendate sau adăugate prin aceste Protocoale au fost înlocuite prin Protocolul nr. 11 (STE nr. 155), începând cu intrarea acestuia în vigoare la data de 1 noiembrie 1998. De la această dată, Protocolul nr. 9 (STE nr. 140), intrat în vigoare la data de 1 octombrie 1994, a fost abrogat, iar Protocolul nr. 10 (STE nr. 146) a rămas fără obiect.

Grefa Curții Europene a Drepturilor Omului
Iunie 2010

motivate.

2. Dacă hotărârea nu exprimă în totalitate sau în parte opinia unanimă a judecătorilor, oricare judecător are dreptul să adauge acesteia expunerea opiniei sale separate.

Articolul 46

Forța obligatorie și executarea hotărârilor

1. Înaltele părți contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care ele sunt părți.

2. Hotărârea definitivă a Curții este transmisă Comitetului de Miniștri care supraveghează executarea ei.

3. În cazul în care Comitetul de Miniștri consideră că interpretarea unei hotărâri definitive cauzează dificultăți de supraveghere a executării hotărârii, el poate sesiza Curtea să se pronunțe asupra acestei probleme de interpretare. Decizia de a sesiza Curtea este luată prin vot cu o majoritate de 2 treimi a reprezentanților cu drept de a participa la lucrările Comitetului de Miniștri.

4. În cazul în care Comitetul de Miniștri consideră că o înaltă parte contractantă refuză să se conformeze unei hotărâri definitive într-o cauză în care aceasta este parte, și după ce va fi pus în întârziere înalta parte contractantă printr-o decizie luată prin vot cu o majoritate de 2 treimi a reprezentanților cu drept de a participa la lucrările Comitetului de Miniștri, el poate sesiza Curtea asupra problemei respectării de înalta parte contractantă respectivă a obligațiilor ei ce decurg din § 1.

5. În cazul în care Curtea constată o încălcare a dispozițiilor § 1, ea retrimite cauza Comitetului de Miniștri pentru ca acesta să examineze măsurile ce se impun. În cazul în care Curtea constată că nu a avut loc încălcare a dispozițiilor § 1, ea retrimite cauza Comitetului de Miniștri, care decide să închidă supravegherea executării.

Articolul 47

Avizele consultative

1. La cererea Comitetului de Miniștri,

Curtea poate să dea avize consultative asupra problemelor juridice privind interpretarea convenției și a protocoalelor sale.

2. Aceste avize nu se pot referi la probleme privind conținutul sau întinderea drepturilor și a libertăților definite în titlul I al convenției și în protocoalele sale, nici asupra altor probleme de care Curtea sau Comitetul de Miniștri ar putea să ia cunoștință ca urmare a introducerii unui recurs prevăzut în convenție.

3. Decizia Comitetului de Miniștri de a cere un aviz Curții este luată prin votul majorității reprezentanților cu drept de a participa la lucrările Comitetului de Miniștri.

Articolul 48

Competența consultativă a Curții

Curtea decide dacă cererea de aviz consultativ prezentată de Comitetul de Miniștri este de competența sa, așa cum aceasta este definită de art. 47.

Articolul 49

Motivarea avizelor consultative

1. Avizul Curții este motivat.

2. Dacă avizul nu exprimă în totalitate sau în parte opinia unanimă a judecătorilor, oricare judecător are dreptul să alăture acestuia expunerea opiniei sale separate.

3. Avizul Curții este transmis Comitetului de Miniștri.

Articolul 50

Cheltuielile de funcționare a Curții

Cheltuielile de funcționare a Curții sunt în sarcina Consiliului Europei.

Articolul 51

Privilegii și imunități ale judecătorilor

Judecătorii beneficiază, pe durata exercitării funcțiilor lor, de privilegiile și imunitățile prevăzute de art. 40 din Statutul Consiliului Europei și de acordurile încheiate în virtutea acestui articol.